

lijstje van wensen op, getiteld: 'Wat bereikt moet worden door uitspraken van de *Führer*'.¹ Het belangrijkste was punt 1:

'Openlijke, onaantastbare vastlegging van de uiteindelijke positie van het Nederlandse Volk en de Nederlandse Staat in het nieuwe Europa.

Het toekomstige verbond Duitsland-Nederland als begin van de Germaanse Statenbond.

Verbod aan alle Duitse *Dienststellen* om daartegenover een eigen politiek te bedrijven.'

Voorts noteerde Mussert drie 'kennisgevingen' die hij aan Hitler wilde doen; de derde luidde: 'De mogelijkheid tot voorbereiding van de militaire dienst'.

Met deze stukken gewapend, vertrok Mussert samen met burgemeester Müller van Rotterdam en met *Generalkommissar* Schmidt op 8 december naar Berlijn. Op de rode arriveerde hij in Oost-Pruisen in het *Führerhauptquartier*, de 'Wolfsschanze', waarheen Seyss-Inquart vooruitgereisd was. Die dag begon om vijf uur in de namiddag de bespreking bij Hitler die anderhalf uur zou duren; behalve Seyss-Inquart en Schmidt waren ook Himmler en, aldus Müller in zijn verslag,² 'Reichsleiter Bohrmann' aanwezig.

Op de gebruikelijke wijze begon Hitler met de aanwezigen te verdoven door middel van een lange uiteenzetting³ waarin hij waarschuwde dat de Russen, als zij de oorlog wonnen, heel Europa onder de voet zouden lopen. Welnu, 'die Herrschaft des Bolschewismus würde für ganz Europa mit sich bringen die Herrschaft der innerasiatischen Menschenrassen über die europäischen, die mehr oder weniger vernichtet und ausgelöscht würden; der Rest würde einer weitgehenden Rassenmischung unterworfen.'

Europa moest dus alle krachten op het oosten concentreren: daar lag 'sozusagen das Paradies' – veel te goed was dat voor de inheemse bevolking want onder deze bevonden zich, zei Hitler, kannibalen. Vermoedelijk sprak hij al ongeveer een uur voor hij aan Nederland toekwam:

'Nun zu den niederländischen Verhältnissen:

Jeder Versuch, eine Regierung einzusetzen (siehe Quisling) bringe uns nur Schwierigkeiten . . . Einen Status für die Zukunft aufzustellen, ist völlig unmöglich . . . Ohne unsere Bundesgenossen können wir . . . keine Zukunftspläne schmieden und deshalb müssen wir erst den Krieg gewonnen haben, ehe wir weitere Zukunftspläne erörtern können.'

¹ Tekst: (RvO) *Het proces Mussert* (1948), p. 323. ² A.v., p. 323-27. ³ M. Bor-mann 'Besprechung des Führers mit Mussert-NSB am 10.12.42' (z.d.) (BDC, 641-51).